

N.Y. Archives 23, 24, 25, 26, 27. Ms. B. 1. A. 4. 1924

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκα, ἐτών εἰς ἑκατὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εἰρήσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκα, ἐτών εἰς ἑκατὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εἰρήσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκα, ἐτών εἰς ἑκατὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εἰρήσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως. N.Y. Arch. Ms. 24 1924

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκα, ἐτών εἰς ἑκατὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εἰρήσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκα, ἐτών εἰς ἑκατὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εἰρήσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως. N.Y. Arch. Ms. 28 24

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκα, ἐτών εἰς ἑκατὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εἰρήσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

AKADAMA

Ὁρφανικὸν ταμεῖον Μπουγιούκ Τσεκμετζέ
Ἀπόδοσις Καταθέσεων

Προκειμένου ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους αἱ παρὰ τῷ τέως Ὁρφανικῷ ταμεῖῳ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ (τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτοχίας Μετρών) καταθέσεις ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν προσκλιούμεν ὅπως ἐμφανισθῶσι πρὸ ἡμῶν (Ὑπουργεῖον Γεωργίας Διεσθύνειν Ἀναλλαγῆς τμημα Ἑλληνικῶν Περιουσιῶν) οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσκομίζοντες ἡμῖν πᾶν σχετικὸν διὰ τὰ περαιτέρω ἔγγραφον καὶ γνωρίζοντες ἡμῖν τὴν ιδιότητά των. *Ναὸν Ὁρφάνων*
(115) 9) Ἐκ τῆς Διεύθ. Ἀναλλαγῆς
15 Ἀπριλίου 1926

ΤΣΕΚΜΕΤΖΕΣ (Μυνησίου)
1924, 1926, 1931

Ἀπὸ Ἁγίου Στεφάνου εἰς Μπουγιούκ Τσεκμετζέ. — Ἡ ὑπέροχος λίμνη. — Ἐπιβάται. — Πῶς εἶνε σήμερα τὸ ἐνδοξον αὐτὸ χωριό. — Τὰ Ἀρχιγένηα διδασκῆρια διατηροῦνται ἀκέραια. — Εἰς Σουλίβριαν.

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΠΑΝΤ. ΚΑΨΗ

ΡΑΙΔΕΣΤΟΣ. (Ἰανουάριος).
Ἐάν κατὰ τὴν ἀποτάτην καὶ ἀγνωστον ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδίδοντο εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς γῆς τὰ ὀνοματὰ των, ἦτο ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη εἰς τὴν κατάστασιν ὅπως κατέκειτο σήμερον, ἂν σφαλῶς ὁ ὄνομα τοδοῦτος ἀσπρηθὴ τὴν ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶν ἕρμαιον.

Ἐπεὶ ἐμε αὐτὴν τὴν ἐβόνα κεραιώσιν εἰς τὴν αὐτὴν χώραν.

Τὴν περὶ τὴν ἐσχεδὸν ἀσπρηθρον κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος κἀνοτίας χορῶν ὅλων τῶν ὁδοιπορικῶν μέσων καὶ ἀν' ἐξαιρέσωμεν ἐλάχιστα μῆματα αὐτῆς ἡ μεγαλειτέρα τῆς ἐπιφάνεια παραμένει ἔρημος καὶ ἀκαλλιεργητος καὶ καθὼς τὸ παχὺ αὐτοφρὲς χορτᾶρι εἶνε τώρα τὸν χειμῶνα κόκκινο ἢ Θρακικὴ πεδιάς παρουσιάζει μίαν ὄψιν ἐρυθρᾶς ἐρήμου.
Ἄς μὴ νομισθῆ παρ' οὐδενὸς ὅτι γράφω ὑπερβολάς. Ἦ ἐρήμωσις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἶνε ἀπειρῶς μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Μ. Ἀσίας ἥτις ἐπὶ τέλος ἦτο ἐπὶ μίαν τριετίαν δεύτηρον αἱματηρῶν φυλετικῶν ἀγῶνων. Ἐφρον καὶ ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσίαν οἱ Ἕλληνες ἄλλ' ἔμειναν οἱ Τοῦρκοι οἱ ὅποιοι ἦσαν καὶ οἱ περισσότεροι.

Ὁ σκεδὸν παράλιος δρόμος τὸν ὅποιον ἀκολουθεῖ τὸ αυτοκίνητόν μας εἶνε καλῶς διατηρημένος. Εἴπαμε καὶ ἄλλοτε ὅτι ἡ Τουρκία ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς τῆς δρόμους. Σὲ πολλὰ σημεῖα αὐτοῦ συναντᾶται μὲ τὴν

Ὁ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου ἀφῆκαμεν παρουσιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ὄψιν ἐγκαταλειμμένου χωριού. Οἱ ἐγκαταρσιβέντες Ἕλληνες κάτοικοι αὐτοῦ ἀντικαταστάσαν διὰ πολλοὺς ὀρφανῶν τοῦτο κλον προσηγορίαν, ἀνεκὸς τὰ περισσότερα σπῆματα τῶν χριστιανῶν εἶνε ἀκατοίκητα χρησιμοποιούμενα μόνον ὡς σταῖλοι καὶ διὰ τὰ προμηθεύον καύσιμον ἔλην εἰς τοὺς σημερινούς κατοίκους των.

Ὅλγα μόνον λεπτὰ ἔμειναν στὸ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, τόσα ὅσα ἴηκουν διὰ τὰ ἀνανεώσῃ τὴν βενζίνην του τὸ αυτοκίνητό μας. Οὔτε ἠθέλα ἄλλως τε νὰ μείνω περισσότερα. Ἡ ἀβλιότης ποῦ ἐπιχράτει στὸ ἄλλοτε ὠραῖο αὐτὸ χωριὸ μὲ μελαγχολεῖ τρομερᾶ.

Ὅταν τὸ αυτοκίνητο περνοῦσε τὴν μεγάλην γέφυραν ἢ ὁποία μᾶλλον ἰσθμὸς ἐπρεπε νὰ ὀνομάζεται καὶ ἐνώπιόν μου ἐξετελίχθη τὸ εἰδυλιακῆς ὁμορφίας πανόραμα τῆς λίμνης καὶ τοῦ κόλπου καὶ τῶν φουντωτῶν λοφίσκων, ποῦ προστατεύουν καὶ τὸν μὲν καὶ τὴν δέ, ἡ ψυχὴ μου ἀνεκουφίσθη. Ἐχουν τόσῃν ἡμερότητα καὶ τόσῃν ἑλληνικότητα τὰ μέρη αὐτὰ ὥστε νομίζω πως βόσκομαι σὲ τὰ κά μου γνώριμα καὶ φιλόξενα μέρη, κατῆς βαρκούλες ἄλλες ἀραγμένες ἐν ἀγκυραλίᾳ καὶ ἄλλες σπῆ μὲσθ λίμνης φανερόνουν πῶς τὰ νερά αὐτὰ εἶνε στεῖρα. Ἄλλ' ὅπως γίνεταί τὸ φάρμακα κατὰ ἓνα ὀλωσδιωτολόγονον τρόπον ἢ ὡραία λίμνη νειοσφέρει πολλὰ πράγματα διὰ ἡμερίαν τοῦ τόπου.

μεγάλην καὶ ἱστορικὴν ὁδὸν τῆς Ἐγνατίας. Ὅπου πάγω τέλος πάντων συναντῶ τὴν ὁδὸν αὐτὴν. Ἀφῆκα δεξιὰ μας τὴν ὡραία Καλλιχρόαταια, σταθμώμενη γὰρ λίγο στὸ Κὸς-Μπουρνου καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ φθάνομεν εἰς τὸ μικρὸν

(ἀνοδοῦσθί)

ΜΠΟΥΓΙΟΥΚ—ΤΣΕΚΜΕΤΖΕ, ή λίμνη επί τής βορείου παραλίας τής Προποντίδος με τά γραφικά νερά της.

Οι Έλληνες όμως τής Α. Θράκης ήσαν περισσότεροι τών Τούρκων, διά τούτο τὸ κενὸν ποὺ ἀφήκαν οἱ ἐκπατρισθέντες εἶνε ἐμφανέστερον. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει μόνον τούτο. Δὲν ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Α. Θράκην μόνον οἱ Έλληνες. Πράγμα περίεργον ! Ἐφυγαν καὶ πολλοὶ Τούρκοι καὶ ἔτσι ἡ ἐρήμωσις τῆς ἀτυχοῦς χώρας εἶνε πλήρης.

Ἐπὲρ τὰς 300 χιλιάδας ἦσαν οἱ Τούρκοι κατοικοὶ τῆς Α. Θράκης πρὸ τοῦ 1922. Σήμερον μόλις ἀνέρχονται οὗτοι εἰς 150 χιλιάδας.

Τί ἔγιναν ; Γιατί ἔφυγαν αὐτοί ; Τοὺς Έλληνας κατοικοὺς τῆς Α. Θράκης ἐξηπάτησαν εἰς ἐκπατρίωσιν ἡ βία. Ποιὸ εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους κατοικοὺς τῆς νὰ φύγουν ; Μυστήριον ἄλυτον καὶ ἀνεξιχνίαστον δι' ἐμέ. Καὶ εἶνε τόσοσ ὠραία ἡ χώρα αὕτη καὶ τόσοσ γόνιμος, ὥστε θὰ ἠμποροῦσε καλῶς καλλιεργουμένη νὰ ζήσει καὶ δύο ἀκόμη ἑκατομμύρια κατοίκων.

Πῶς σκέπτονται τέλος πάντων οἱ ἀρχόντες τῶν λαῶν, οἱ ἰσχυροὶ τῆς Οἰκουμένης ;

Αὐτοὶ οἱ διαλογισμοὶ ἐβασάνιζαν τὸ μυαλό μου τὴν ὄραν ποὺ τὸ αὐτοκίνητον συγκοινωνίας, οὐδίνος ἐπέβαινον, διήρχετο τὴν μεγάλην γέφυραν τοῦ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ.

Χάρμα ὀφθαλμῶν ὅτι ἐκτείνεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Δεξιὰ μας ἡ λίμνη τοῦ Τσεκμετζέ. Καθὼς εἶνε λεία καὶ κατασπρη ἡ ἐπιφάνειά της μοιάζει με ἕνα πελώριον καθρέπτην, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον καθρεφτίζεται ὀυνηνεφιασμένος οὐρανός. Δεξιὰ μας ὁ κόλπος τοῦ Τσεκμετζέ ἀκυματῶς καὶ αὐτὸς καὶ γαλήνιος. Λίμνη καὶ κόλπος χωρίζονται ἀπὸ τὴν γέφυραν ποὺ διερχόμεθα. Καὶ τὰ γύρω ἀπὸ τὴν λίμνην καὶ τὸν κόλπον τοπτεία ἀπαράμιλλα εἰς κάλλος καὶ ἡμερότητα. Κάμπτοι καὶ μόνον κάμπτοι. Ἀλλὰ κάμπτοι ὄχι μονότονοι. Ὅπως τὸ περισσότερον μέρος τῆς Θράκης ἔτσι καὶ ἐδῶ ἡ πεδιάς τὴν ὁποῖαν διέρχονται ἔχει ἑδαφος κυματώδες ὅπου ἐξελείφει πᾶσαν μονοτονίαν καὶ αὐξάνει τὴν νομιότητά της.

Ὁ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀφήκαμεν παρουσιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ὄψιν ἐγκαταλειμμένου χωρίου. Οἱ ἐκπατρισθέντες Έλληνες κάτοικοι αὐτοῦ ἀνικατεστάθηνσαν διὰ πολὺ ὀλιγωτέρων Τούρκων προσφύγων, συνεπῶς τὰ περισσότερα σπίτια τῶν χριστιανῶν εἶνε ἀκατοίχτητα χρησιμοποιούμενα μόνον εἰς σταῦλοι καὶ διὰ νὰ προμηθεύουν καύσιμον ἕλην εἰς τοὺς σημερινούς κατοίκους των.

Ὅσον μόνον ἔπειτ' ἔμεινα στὸ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, τόσα ὅσα ἤρουν διὰ νὰ ἀναέσθω τὴν βαλκίνην τοῦ αὐτοκινήτου μας. Ὅτε ἤθελα ἄλλοσ πρὸ νὰ μείνω περισσότερο. Ἡ ἀδελφότης ποὺ ἀπικρατεῖ στὸ ἄλλοτε ὠραῖο αὐτὸ χωριὸ με μετ' ἄλλοτε τρομερά.

Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο περνοῦσε τὴν μεγάλην γέφυραν ἡ ὁποία μάλλον ἰσθμὸς ἔπρεπε νὰ διανοιχθεῖ καὶ ἐνώπιόν μου ἐξετυλίχθη τὸ εἰδυλλιακῆς ὀμορφιάς πανόραμα τῆς λίμνης καὶ τοῦ κόλπου καὶ τῶν φουντωτῶν λοφίσκων, ποὺ προστατεύουν καὶ τὸν μὲν καὶ τὴν δέ, ἡ ψυχὴ μου ἀνεκουφίσθη. Ἔχουν τόσην ἡμερότητα καὶ τόσην ἑλληνικότητα τὰ μέρη αὐτὰ ὥστε νομίζω πῶς βρισκομαι σὲ ἰδικά μου γνώριμα καὶ φιλόξενα μέρη. Ἄρκετὲς βαρκούλες ἄλλες ἀραγμένες ἐπὶ τὴν ἀρχογιαλιά καὶ ἄλλες σπὴ μέση τῆς λίμνης φανεροῦνον πρὸς τὰ νερά της δὲν εἶνε στεῖρα. Ἀλλ', ὅπως γίνεται καὶ ἐδῶ τὸ ψάρευμα κατὰ ἕνα οὐλοσδιόλου πρωτόγονον τρόπον ἡ ὠραία λίμνη δὲν συνεισφέρει πολλὰ πράγματα διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.